

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. Nullus quantumvis idoneus secularis clericus maioribus ordinetur, nisi priùs habeat beneficium sufficiens ad vitam, quod resignare non possit, nisi, & c. vel patrimonium, aut pensionem similiter ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

testimonialibus litteris, refert decifum Armendar. d. tit. 18. de Episcopis num. 17. in respons. ad 3. quem cito de officio, & potest. Episcopi par. 2. allegat. 7. num. 26.

13. Pro dispensationibus matrimonialibus non licere Episcopo, vel eius vicario quicquam accipere, nec ratione taxæ etiam ex immemoriali consuetudine, nec ratione sigilli, vel alicuius alterius rei, afferit resolutum Armendar. d. tit. 18. de Episcopis nu. 10. in resp. ad 6. aduertens propterea decretum illud, quod solet poni in litteris dispensationum matrimonialium, vt nihil muneris, aut præmij sponte accipi possit pro illarum executione, ita intelligendum esse, vt neque Ordinarius ipse, neque vicarius eius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re suscipere, capere possent, addit deinde Notarium pro examine testium quartam aurei, seu ducati partem licite accipere posse.

14. Notario, vel Cancellario nihil licere accipere, neque ratione scripturæ, neque sigilli, neque laboris, aut alio titulo, sed gratis his quorum interest debere præstare omnia infra ponenda, tenet Sel. d. c. 10. num. 21. attestans sic fuisse decifum in vna Vicen. 8. Martij 1602. videlicet.

Approbationem ad audiendas confessiones.

Licentiam administrandi Sacramenta.

Licentiam deseruendi beneficijs.

Licentiam sepeliendi defunctorum corpora in Ecclesia.

Licentiam celebrandi Missas.

Licentiam colligendi elemosynas.

Mandata publicandi in Ecclesia eos, qui primam tonsuram, vel minores Ordines ac sacros suscipere voluerint.

15. Quoad alia vero quæ sequuntur, poterit aliquid percipere, si nullum sibi salarium, vel stipendium constitutum fuerit, tuncque congruam tantum sui laboris mercedem, quæ quoad litteras collationis, vel institutionis curatarum Ecclesiarum, vel deputationis vicariorum in illis vnum aureum, & quoad litteras dimissorias, & testimoniales decimam vnius aurei partem nunquam excedat.

Pro litteris collationum, institutionum, seu prouisionum beneficiorum vacantium per obitum, vel

per resignationem, etiam ex causa permutationis, vel alia.

Pro litteris dimissorialibus, seu testimonialibus, quæ conceduntur Presbyteris, seu clericis ad alias dioceses transituris.

Pro litteris recipiendi Ordines ab alienis Episcopis.

Pro licentia ordinandi se ad titulum patrimonij, seu pro approbationibus huiusmodi titulorum.

Pro licentia absentandi se ab Ecclesia, seu beneficijs.

Pro licentia erigendi capellas.

Pro litteris approbationis concurrentium ad Parochialium vacationes in mensibus reservatis, quæ ad Sedem Apost. transmittuntur.

Pro approbatione iurispatronatus ex fundatione, vel dotatione.

Pro creationibus Vicariorum in Parochialibus.

Pro deputationibus Oeconomorum dum beneficia vacant.

Pro executionibus litterarum Apostolic. gratiam, seu iustitiam concernentium.

§ Dummodo eis nullum salarium, &c. Ergo quando nullum habent stipendium constitutum ab Episcopo, possunt aliquid accipere, vt per Nauarr. in man. c. 23. n. 102. Præsec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. num. 55. pag. 61. Valer. Reginald in praxi fori tant. lib. 2. num. 20. vers. quatuor. Nardone d. l. 33. gloss. unica num. 7. & 10. Quar. de Relig. tom. 1. li. 4. de Simonia c. 53. num. 6. vbi dicit Concilium in præfenti limitata illam prohibitionem, permittendo, vt Notarij decimam partem aut ei pro litteris accipere possint cum tribus conditionibus: vna, vt solum hoc liceat vbi non viget laudabilis consuetudo nihil accipiendū, vt Notarius non habeat stipendium pro officio exercendo: tertia vt nihil ex illo lucro ad Episcopum redundet, alias decernit Notarium tenei gratias suas operas præstare.

¶ Ultra diuinam vltionem. Importare hæc verba graues, & grauiores pœnas afferit Paul. Fusc. de Visitate lib. 1. cap. 31. num. 15.

Nullus quantumuis idoneus secularis clericus maioribus ordinetur, nisi prius habeat beneficium sufficiens ad vitam, quod resignare non possit, nisi, &c. vel patrimonium, aut pensionem similiter verè sufficiens, &c.

C A P V T II.

- 1 Doctores de materia huius cap. agentes.
- 2 Ordinare ante Concilij publicationem poterat Episcopus clericos suos ad diuersos titulos.
- 3 Religiosos non comprehendit.
- 4 Sed comprehendit declarauit Pius V.
- 5 Constitutio Pij V. intelligitur tam in non professis, quam in nulliter professis.
- 6 Patres Societatis Iesu possunt promoueri ad sacros Ordines absque titulo.
- 7 Titulus non requiritur ad minores Ordines.
- 8 Beneficij ad titulum, quod in distributionibus quotidianis consistit, potest quis ad sacros Ordines promoueri.
- 9 Ordinari quis non potest ad titulum beneficij de futuro.
- 10 Beneficij ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri, non obstante quod non lucretur illius fructus, nisi post susceptum presbyteratus Ordinem.
- 11 Vicarie perpetuæ ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.
- 12 Capellaniæ ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri, si fuerit auctoritate Apostol. vel ordinaria erecta, & in titulos creata.
- 13 Prelimonij ad titulum quod solitum fuerit dari in titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.
- 14 Ecclesijs receptiuæ ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.
- 15 Ad titulum Ecclesie, cui adscribitur, an & quando possit quis ad sacros Ordines promoueri.
- 16 Coadiutorie perpetuæ cum futura successione ad titulum potest quis promoueri.
- 17 Capellaniam etiam amouibilem in capella Papæ obtinens potest ad illius titulum promoueri.
- 18 Seminarij ad titulum non potest ordinari cooptatus in illius collegium.
- 19 Vicarie amouibilis ad titulum non potest quis promoueri.
- 20 Episcopus arbitrari debet congruam summam, & decentem beneficij valorem, qui ad victum honestè sufficiat.
- 21 Beneficium debet ab illo pacificè possideri, qui ad eius titulum vult ordinari.
- 22 Beneficium resignans ad cuius titulum ordinatus fuit,

- fuit tenetur facere mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, aliàs resignatio est nulla.
- 23 Non potest per equipollens adimpleri.
- 24 Habet locum etiam in resignationibus factis coram Papa.
- 25 Prohibet resignationes voluntarias, sed non priuationes.
- 26 Beneficiarius in sacris constitutus non potest illo modo beneficium resignare, nisi, &c.
- 27 Renunciatio beneficii, ad cuius titulum quis fuit ordinatus, non valet, nisi facta mentione, &c.
- 28 Permutatio beneficii, non facta mentione quod ad illius titulum fuit permutans sacris iniatus, nulla est.
- 29 Nisi obrinuerit possessionem permutati beneficii sufficientis.
- 30 Iurans resignare beneficium ad cuius titulum fuit promotus penitentia imposita absoluendus est ne resignet.
- 31 Beneficium resignare valet constitutus in minoribus etiamsi non habeat aliunde quo viuere possit.
- 32 Habet locum etiamsi beneficia sint iuris patronatus.
- 33 Pius V. imponit penam contra resignantes beneficia contra formam huius cap.
- 34 Ordinarius tenetur alere illum Presbyterum cuius resignationem non consistit tantum beneficii, quod habebat ad congruam sustentationem necessarium.
- 35 Patrimonium obtinentes ordinari post hæc non possunt, nisi illi quos Episcopus iudicauerit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum.
- 36 Patrimonium super re immobili constitui debet.
- 37 Patrimonium, ad cuius titulum ordinandus promoveri debet, est res certa fructifera, &c.
- 38 Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Concilii.
- 39 Patrimonij examen pertinet ad Episcopum priuatione quoad alios.
- 40 Patrimonia pro clericis ad sacros Ordines promo- uendis potest constitui super annuis perpetuis cen- sibus.
- 41 Patrimonium donatum per parentes, ea conditione ut illud habeat interim dum aliquod non obtinet beneficium, est validum.
- 42 Donationis ad titulum potest quis ordinari.
- 43 Donatione facta, & sequuta traditione bonorum pro patrimonio, si clericus moriatur, an donans recuperet eadem bona.
- 44 Dimissorias concedere potest Episcopus clericis ab- sentibus ut ad patrimonij, vel pensionis titulum ordinentur.
- 45 Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patri- monio sibi assignato à patre in bonis, quæ sunt di- recti domini Ecclesie.
- 46 Ordinari quis potest ad titulum bonorum immobi- lium, & annuorum reddituum.
- 47 Beneficij & patrimonij ad titulum potest quis pro- moueri si beneficium per se sufficiens non sit.
- 48 Ordinari nullus potest in sacris si cum beneficio, aut patrimonio insufficienti iungantur pittance, eleemo- syna, &c.
- 49 Ordinari nullus potest ad titulum sua industria, vel honesti laboris.
- 50 Litteraturæ ad titulum non potest quis ordinari.
- 51 Ordinari sine beneficio vel patrimonio quandoque concessum est ob penuriam Sacerdotum.
- 52 Claus. Donec fuerit de beneficio prouisus, non com- prehendit officium organistæ.
- 53 Episcopus quando possit ordinare familiarem suum ad titulum pensionis.
- 54 Verba hæc denotant boni viri arbitrium.
- 55 Ordinari nullus potest contra prohibitionem sui Prelati, aut de illo conqueri, seu ab eo appel- lare.
- 56 Necessitas, vel utilitas Ecclesie sufficit ut Episco- pus possit admittere ordinandum ad titulum pa- trimonii.
- 57 Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Con- cilii.
- 58 Patrimonium an sufficiat, relinquitur arbitrio Or- dinarii.
- 59 Bona, ad quorum titulum quis est sacro Ordine in- signitus, prohibentur sine licentia Episcopi alie- nari.
- 60 Patrimonium vendi, hypothecri, vel prescribi tem- pore ordinario non potest.
- 61 Alienatio patrimonij, aut extinctio pensionis subse- quens promotionem est inualida.
- 62 Dictio, nullatenus, importat nullitatem actus ipsa iure.
- 63 Alienatio, seu renunciatio patrimonij, an possit fieri sine licentia Episcopi, si habeatur beneficium, vel quid aliud sufficiens.
- 64 Beneficium, vel patrimonium quando dicatur suffi- ciens.
- 65 Decretum Concilii in presenti quorum canonum pe- nas inuouet.
- 66 Innouare penam suspensionis cap. neminem, & cap. sanctorum, qui teneant.
- 67 Innouare penam cap. cum secundum, qui resoluant.
- 68 Constitutionis Sixti V. modificatio.
- 69 Ordinatus ad titulum patrimonij quamuis post or- dinationem illud retrodonet, seu renuntiet, non in- currit ullam suspensionem.
- 70 Patrimonium habens ex sicut donatione an punia- tur per sententiam iudicis amissione illius.
- 71 Donatio pro suscipiendis Ordinibus an imputetur in legitimam.
- 72 Ordinatus bona fide ad titulum patrimonij quod prius erat alteri donatum non incurrit penas hu- ius decreti.

4 Cap. Dia-
coni sunt
circa med.
93. dia.

Cum non deceat eos, qui diuino ministerio adscripti sunt, cum Ordinibus dedecore mendicare, aut sordidum aliquem questum exercere: compertumque sit, complures plerisque in locis ad sacros Ordines nullo ferè delectu admitti, qui varijs artibus, ac fallacijs confingunt, se benefi- cium Ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obrinere: a statuit sancta Synodus, ne quis deinceps, & Clericus secularis, quamuis aliàs sit idoneus moribus, scientia, & ætate, ad sacros Ordines promoveatur, nisi prius legitime constet, & eum beneficium Ecclesiasticum, & quod sibi ad victum honestè sufficiat, & paci- ficè pos-

ficè possidere. n Id verò beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quod ad illius beneficii titulum sit promotus, & neque ea resignatio admittatur, nisi confitit, quod aliunde viuere commodè possit: & aliter facta resignatio nulla sit. i Patrimonium verò, u vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi illi, quos Episcopus iudicauerit assumendos u pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensionem vere ab eis obtineri, taliaque esse, v que eis ad vitam sustentandam satis sint: & at que illa demceps sine licentia Episcopi o alienari, aut extinguì, vel remitti & nullatenus possint, p donec beneficium Ecclesiasticum o sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant b, vnde viuere possint. c: r antiquorum Canonum pœnas super his inuouando.

b Cap. neminem dist. 70. c Et cap. Sanctorum 70. dist. cap. cum fecerim de prebend. & c. cum Episcopus de prebend. in 6. c. fin. de rescript. in 6. Vide constitutionem Alexand. in Conc. Later. part. 1. c. 5.

1. Vide Henriq. in summ. lib. 10. cap. 17 §. 3. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 18. in nouis edit. Fr. Emman. in summa tom. 2. c. 15. Flamin. Paris. de resignat. benefice. lib. 2. quest. 9. Azor. institut. moral. p. 2. lib. 3. c. 4. Petr. de Ledesma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de sacram. Ordinis. cap. 7. conclus. 6. cum seqq. Nicol. Garc. de benefice. p. 2. cap. 5. per tot. Aloyf. Ricc. in collect. de officio Episcopi. cap. 26. §. 8. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 32. tract. 2. num. 72. cum seqq. Armendar. in addit. ad recopilat. legum Nauarra lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrimonio clericorum, Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. unica. puncto 5. num. 18. cum seqq. iate Narbona l. 35. gloss. 1. tit. 3. lib. 1. Recopil. Boët. Epo. tom. 1. tit. de iurisdict. ecclesiast. tempor. q. 1. num. 5. cum seqq. Campan. in diuersor. iuris Canon. rub. 8. cap. 1. cum seqq. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 2. quest. 19. cum multis seqq. Sanctarell. var. resol. quest. 49. Lotter. de re benefice. tom. 1. lib. 1. cap. 2. per tot. Illustriss. D. Roder. a Cunha in comment. ad cap. 1. & 2. dist. 70. Aldan in compendio Canon. resolut. lib. 1. tit. 10. per tot. Sel. in selectis Canon. cap. 3. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 35. iterum Bonacin. de censur. extra Bull. Cane disp. 3. q. 1. puncto 8. Marchin. de sacram. Ordinis tract. 2. p. 6. c. 5. cum seqq. Alzedo de precellentia Episcopi. dignit. p. 2. cap. 5. num. 49. cum seqq. Sanch. in opuscul. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 34. cum seqq. Torrelblanc. in practicab. iuris spiritual. lib. 2. cap. 13. num. 24. cum seqq. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori ecclesiast. cap. 8. num. 6. cum seqq. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 2. allegat. 19. & 20.
2. Statuit sancta Synodus ne quis deinceps, &c. Ordinare ante Concilij promulgationem poterat Episcopus clericos suos ad diuersos titulos. Primo ad titulum beneficii, cap. Sanctorum 70. dist. Secundo ad titulum paternæ hereditatis, cap. Episcopus in fin. de prebend. seu ad titulum proprii patrimonij, cap. ruis. de prebend. Tertio ad titulum alieni beneficii, cap. postulat. de iure patron. cap. per tuas 3. de simon. a. Felin. in cap. in nostra, de rescript. corollar. 34. num. 31. Quarto ad titulum stipendij ab Episcopo sibi assignandi super fructibus suæ mensæ Episcopalis, ad cap. Episcopus de preben. Abb. in cap. cum secundum num. 11. eodem tit. Quinto ad titulum pensionis, seu stipendij laico assignandi, Rot. decis. 11. de preben. in antiquior. & decis. 39. de rescript. in antiq. Hodie Episcopus etiam vigente necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum non poterit ad tertium, & quartum clericos promouere, ad secundum verò poterit, sed in terminis tantum, in quibus Concil. loquitur, nempe pro necessitate, vel utilitate Ecclesiarum, dummodo talis laicus sit verè facultatibus idoneus, atque in forma valida obliget se, suosque successores ad præstandum hoc stipendium, & non alienandum sine licentia Episcopi illa bona, super quibus assignatum est hoc stipendium, hæcque obligatio duret donec ordinatus beneficium sufficiens, aut pensionem aliunde erit adeptus, ita refert decisum Nicol. Garc. de benefice. p. 2. cap. 5. num. 93.
3. Clericus secularis. Ergo Religiosos non comprehendere aiunt Henriq. in sum. lib. 10. cap. 17. §. 3. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 23. art. 3. Sanctarell. d. g. 49. num. 5. Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. nu. 3. aduertentes Sixtum in sum Constit. 29. contra clericos male promotos, hoc idem insinuare in illis verbis, ibi, aut quoad seculares sine titulo sufficientes beneficii, vel patrimonij.
4. Sed sub hoc decreto comprehendendi omnes & singulos etiam cuiuscunque Ordinis clericos Religiosos, siue seculares more Religiosorum viuentes in communi,

& non professos, declarauit Pius V. constit. 74. incip. Romanus Pontifex, de anno 1568. relata per Pialec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. de conferend. ordin. ib. num. 43. & per illam sic sentiunt Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 1. vers. hac autem regula, Salzed. ad Bernard. d. cap. 18. num. 2. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 12. Bonacina de suspens. in particulari disput. 3. quest. 2. puncto 9. num. 1. Nald. in summ. verb. Ordo, num. 28. Molfes. in summ. Theologia moralis tractat. 2. cap. 15. num. 11. Homobon. de Bonis d. tractat. 2. quest. 21. Sanctarell. d. quest. 49. num. 10. in princip. Sanchez d. cap. 1. dub. 3. num. 9. Alzedo dict. part. 2. capit. 5. num. 51. Lezana in summa quest. Regul. cap. 14. num. 10. Ego ipse d. alleg. 19. n. 4. in fine.

Et hanc Pij V. constitutionem intelligendam esse tam in non professis, quam in nulliter professis, censuit Rot. in Vrgellen. Canoniceatus 3. Marij 1595. coram Cardin. Blanchetto, quam refert Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 11. & obseruat Sanctarell. d. num. 10. in fine. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapolit. p. 2. decis. 283. & in praxi rerum fori eccles. resol. 270. num. 2. vbi num. 3. cum Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 15. num. 1. resoluit sic ordinatos Regulares non professos sine titulo illo ordine ministrantes etiam irregulares, refero Ego ipse d. alleg. 19. num. 5. & 6.

Gregorius XIII. in constit. sua, incip. Ascendente, sub dat. Kal. Iunij 1584. concessit Societati Iesu quod qui tria vota paupertatis, castitatis, & obedientie in Societate emiserunt, de licentia Prepositi Generalis possint promoueri ad sacros Ordines absque titulo, etiam ante solemnem professionem emissam, si modo sint ætate, moribus, & doctrina idonei, non obstantè dicta constitutione Pij V. quæ hoc decretum ad Religiosos non professos extendit, fortasse quia cognoscebat illo prædictæ Societatis Patres ligari, eo quod et si veri dicerentur Religiosi, tantum simplicia vota emittebant. Ita Mandos. conf. 13. Henriq. lib. 10. cap. 17. §. 3. Flamin. Paris. d. lib. 2. quest. 6. num. 19. Pialec. d. p. 1. cap. 1. num. 44. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 1. & quest. regul. tom. 3. quest. 23. art. 3. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 13. Martin. Fornar. d. tract. de Ordine cap. 8. num. 9. vers. pro resolutione, Bonacina d. punct. 9. num. 2. Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. num. 38. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 1. vers. excipitur tamen, Sanctarell. d. g. 49. num. 6. & 11. Illustriss. D. Roderic. a Cunha in comment. ad cap. 1. num. 1. dist. 70. Molfes. d. c. 15. num. 12. Sanchez d. dub. 35. num. 9. Marchin. d. tract. 2. p. 6. cap. 5. num. 5. Alzedo d. p. 2. cap. 5. num. 52. Lezana d. cap. 14. num. 10. Vnde si contingat e Societate quem etiam in Sacris iam constitutum & carentem beneficio, tunc Prælatis eiusdem Societatis de honesto victu saltem de redditu 40. annuorum illi prouidere debet donec sufficiens beneficium fuerit affectus; ita Marchin. d. cap. 5. num. 5. Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. num. 17.

Ad sacros Ordines. Ad minores igitur Ordines titulum non requiri contra gloss. 1. in cap. neminem 70. dist. tenent, seruarique de consuetudine attestantur Salzed. d. cap. 18. num. 5. Vgol. de irreg. cap. 61. num. 2. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 16. Nauarr. conf. 14. num. 1. de tempor. ordin. Thom. Valasc. d. tom. 1. alleg. 35. num. 3. Sanchez d. lib. 7. cap. 1. dub. 37. Alzedo d. p. 2. cap. 5. num. 50. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. Ordinis. cap. 7. ad fin. Flamin. Paris. d. lib. 2. q. 6. num. 4. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 4. cum seqq. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. resol. 271. num. 3. Campan. d. rub. 8. cap. 1. num. 5. Sanctarell. d. g. 49. num. 3. & 4. Homobon. de Bonis d. tract. 2. g. 20. Illustriss. D. Roderic. a Cunha in comment. ad d. cap. 1. dist. 70. num. 3. Ego ipse d. alleg. 19. num. 3.

Et beneficium ecclesiasticum, &c. Ad titulum beneficii quod in distributionibus quotidianis consistit, posse quem

- 5.
- 6.
- 7.
- 8.

- quem ad sacros Ordines promoueri, tenet Campan. d. rubr. 8. cap. 5. num. 29. quem refero d. allegat. 19. num. 24. Marchin. d. tract. 2. p. 6. cap. 6. diffie. 5. num. 19.
9. Ad titulum beneficij de futuro, ad quod est presentatus, non potest quem promoueri, resoluunt Salzed. d. cap. 18. num. 6. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 10. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 3. in fine. Petr. de Ledesma d. cap. 7. post 8. concl. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 130. Narbona d. loco num. 64. pag. 13. Sanchez in opusc. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 34. num. 5. & dub. 35. num. 2. D. Acuña in cap. neminem. num. 13. dist. 70. Marchin. d. tract. 2. p. 6. cap. 6. diffie. 3. Ego ipse d. alleg. 19. num. 28.
- Contra Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 15. num. 3. Sayr. de consuet. lib. 4. cap. 1. num. 19. Campan. d. rubr. 8. cap. 4. num. 10. existimantes posse quem promoueri non solum ad titulum beneficij iam quaesitum, sed etiam quaerendi.
10. Ad titulum beneficij posse quem ad sacros Subdiaconatus, & Diaconatus Ordines promoueri, non obstante quod non lucretur illius fructus, nisi post susceptum presbyteratus Ordinem, tenent Nicol. Garc. d. par. 2. cap. 5. num. 110. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrim. cleric. num. 11. Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. num. 29. Marcel. Vulpe d. c. 8. num. 11.
11. Vicaria perpetua ad titulum posse quem ad sacros Ordines promoueri resoluunt Mandos. ad regul. 34. Cancell. g. 13. nu. 3. Salzed. d. cap. 18. num. 7. Valenzuela conf. 54. num. 29. lib. 1. Campan. d. rubr. 8. cap. 4. num. 8. Sebast. Casar in relect. de eccles. hierarchia p. 3. dist. 13. §. 8. ex num. 3. fecus si vicaria fuerit temporalis, vt infra num. 20.
12. Ad titulum capellaniae in perpetuum auctoritate Apost. vel ordinaria erectae, & in titulos creatae, posse quem ordinari, resoluunt Sebast. Casar in d. relect. de ecclesiasticis hierarchia p. 3. dist. 14. §. 3. nu. 4. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad princ. dist. 7. num. 9. Salzed. d. cap. 18. num. 9. vers. sed verum, vbi addit hoc venissimum, quando ab initio in fundatione interuenit auctoritas Episcopi, & datur in titulum perpetuum, & in vers. illud, subdit defendi posse quod licet in prima capellaniae fundatione non interuenierit Ordinarij auctoritas, si tamen non reluctante fundatoris voluntate postea Capellania in ecclesiasticum beneficium fuerit erecta, nempe per collationem, & canonicam institutionem fundatoris, confanguineus, vel alius, qui ad eam vocatus est, eius nomine & titulo poterit ordinari. Seculares autem Capellaniae praesumi de sui natura perpetuas, & collatiuas, resoluunt Lap. allegat. 9. num. 3. Card. consil. 57. num. 5. Cassad. dec. 4. n. 2. de praebend. Caualer. dec. 72. num. 3.
13. Ad titulum praestimonij solum dari in titulum clericis, posse quem ad sacros Ordines promoueri, resoluunt Salzed. d. cap. 18. num. 10. Sebast. Casar d. dist. 14. §. 5. num. 3. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 8. num. 3. in fin. Marchin. d. p. 6. cap. 6. diffie. 5. num. 22.
14. Ad titulum Ecclesiae receptivae posse quem ad sacros Ordines promoueri, per text. cum gloss. in cap. neminem 70. dist. tenent Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. dimissoria §. 5. vers. hic est, Campan. d. rubr. 8. cap. 4. num. 12. vbi id verum credit in ea diocesi, quae tenuitate beneficiorum grauata ministris indigeret ecclesiasticis, nec viri adfunt congruum nedum patrimonium non habentes, at illo omnino carentes.
15. Ad titulum Ecclesiae, cui adscribitur, posse quem promoueri, existimant Maiol. de irregular. lib. 4. c. 15. sub num. 2. Flamin. d. lib. 2. quest. 6. num. 33. per Concil. Trident. sess. 23. de reformat. cap. 16. mandans neminem ordinandum nisi iudicio sui Episcopi sit utilis, aut necessarius suis Ecclesijs, quarum alteri propterea ab Episcopo adferbatur vbi suis fungatur muneribus, eumque locum deinde in consilio eodem Episcopo deferere nequeat, nam praesupponit per eiusmodi adscriptionem additum esse illi Ecclesiae, & ex ea fructus percipere, alioquin non procedere arbitratur Campan. d. rubr. 8. cap. 4. nu. 14. & Maioli sententiam veram credit Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 6. quatuor concurrentibus; primo vt interueniat consensus Rectoris eius Ecclesiae, secundo vt interueniat licentia, ac consensus Romani Pontif. & hoc ad successorem; tertio vt ex seruitio Missarum, & diuinorum officiorum, & elemosynis à fidelibus elargiendis habeant vnde sustentent, quarto vt ne inde amoueantur.
- Ad titulum coadiutoriae perpetuae cum futura successione posse quem promoueri, dummodo ratione illius habeat congruam sustentationem tanquam ad titulum pensionis, tenent Nauarr. in tract. de Orat. cap. 20. num. 8. Salzed. d. cap. 18. num. 7. Acosta de Andrada ad Bullam Cruciatam q. 75. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. §. 9. num. 6. Petr. de Ledesma d. cap. 7. conclus. 1. dub. 2. Monet. de optione canonica, cap. 4. §. 8. num. 169. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 132. Sebast. Casar d. dist. 14. §. 9. num. 4. & 9. Vgolin. de officio Episcopi, c. 26. nam. 8. Narbona citato loco num. 65. pag. 12. Sanchez in opusc. moral. lib. 7. c. 1. dub. 35. num. 4. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 19. num. 23.
- Capellania in Capella Papae obtinentem, licet sit ad nutum amouibilis, ad illius titulum ordinari posse, tradunt Nauarr. consil. 20. de tempor. ordin. Sayr. in florib. decis. sub eod. tit. dec. 59. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. resolut. 334. in fine. Ego ipse d. allegat. 19. num. 30.
18. Coopratum in Collegium feminarij non posse ordinari ad titulum feminarij, nisi ob causam inferuendi beneficio, quod forsitan esset feminario iniunctum, decimum referunt Lel. Zech. de reprob. ecclesiastic. tit. de Clericis sub num. 7. vers. 84. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. seminarij, §. 6. Flamin. Paris. d. g. 6. num. 32. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Ordo pen. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 9. & 10. Pafec. d. p. 1. cap. 1. num. 45. Iul. Casar Madius de sacris Ordin. cap. 5. num. 20. Marchin. d. p. 6. diffie. 5. num. 33. Alzedo d. p. 2. cap. 5. num. 56. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 104. vbi in addit. refert declarasse Gregorium XII. Clericos feminarij non posse promoueri ad alium Ordinem factum ad titulum ipsius feminarij, nisi pro seruitio beneficij feminario vniti, & tunc cum assignatione certi annui redditus, vnde sic promotus viuere possit, quae tamen assignatio cessat postquam illi aliunde se equè sustentare poterunt, refero Ego ipse d. alleg. 9. n. 31.
- Ad titulum vicarij temporalis, aliorumque similium beneficiorum, seu capellaniarum amouibilium, non posse quem promoueri, resoluunt Maiol. d. lib. 4. cap. 15. num. 4. Henriquez d. cap. 17. §. 3. litt. Q. Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiep. Neap. decis. 190. p. 2. Salzed. d. cap. 18. nu. 8. vers. & ea ratione, Flamin. Paris. d. lib. 2. quest. 6. num. 2. Gonzal. d. gloss. §. 3. num. 42. Campan. d. rubr. 8. cap. 4. num. 4. in fine. Ego ipse d. allegat. 19. num. 25. Narbona d. l. 3. §. gloss. 1. nu. 68. vbi num. 69. dicit de capellania ad nutum amouibili, seu de quolibet manuali beneficio. Marchin. d. tract. 2. p. 6. diffie. 5. num. 18. Sanchez d. dub. 35. num. 5.
19. Quod sibi ad victum honestè sufficiat.] Episcopum arbitrari debere congruam summam & decentem beneficij valorem, cum praescripta certa quantitas non sit, asserunt Menoch. de arbit. casu 216. num. 12. cum seqq. Flamin. Paris. de resignat. lib. 5. quest. fin. num. 132. & 181. Ludou. Beia respons. casuum conscient. p. 4. casu 26. Henriquez in sum. lib. 10. cap. 17. §. 3. in commento litt. N. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 112. cum seq. Azor. d. p. 2. lib. 6. cap. 10. quest. 8. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 2. Thom. Valase. allegat. iuris tom. 1. alleg. 35. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. dist. 70. num. 12. Jacob. de Graff. consil. 4. de tempor. ordin. vol. 1. & de arbit. Confess. lib. 2. cap. 49. Lotter. de re benefici. lib. 1. g. 2. num. 31. Sanchez d. cap. 1. dub. 35. num. 7. Moltes. in sum. tract. 2. cap. 15. num. 6. Narbona d. loco num. 35. pag. 9. Ego ipse d. allegat. 19. num. 8. cum seqq.
20. Pacificè possidere.] Beneficium debere ab ipso pacificè possideri, qui ad eius titulum vult ordinari, ex hoc loco colligit Nauarr. in tract. de Orat. notab. 23. num. 69. Flamin. Paris. d. lib. 5. quest. 6. num. 155. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. nu. 5. vers. seruitio constare, vbi subdit propterea quod si ilis ei moti sit de beneficio ad eius titulum, lite durante ordinari non debet, quippe quia eo priuari possit. Ego ipse d. allegat. 19. num. 15. cum seqq. vbi ostendo quando quis dicatur pacificus possessor, & quando beneficium litigiosum censetur.
21. Id verò beneficium resignare non possit, &c.] Resignante beneficium, ad cuius titulum ordinatus fuit, teneri facere mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, alias resignationem irritam esse, & nullam, resoluunt decimumq; referunt

referunt Flamin. Paris. d. lib. 2. quæst. 6. num. 39. Vgolin. de offic. Episcopi cap. 14. §. 3. & cap. 26. §. 8. num. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. decis. 314. in 1. edit. aliàs resolut. 272. num. 1. in fine in 2. edit. Azved. l. 1. num. 9. tit. 4. lib. 1. noue Recop. Valenzuela late const. 32. n. 1. cum segg. tom. 1. Steph. Gratian. discept. 991. Sanchez in epuse. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 38. nu. 1. Marchin. d. p. 6. diff. 7. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 217. vbi n. 214. subdit quod est nulla etiam in foro conscientie. Petr. de Ledefina d. c. 7. conclus. 10. Campan. d. rubr. 8. cap. 6. nu. 2. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 21. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 32. Et ipsi resignanti hoc casu competere actionem ipsolij ex Rota decisionibus firmant Piatec. in prag. Episcop. p. 1. cap. 1. nu. 44. vers. ampliari possit. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 10. nu. 35. quia cum resignatio nõ teneatur nisi abdicatur à resignante, Nicol. Garc. d. cap. 5. nu. 225. Rot. in Leodien. Canonicius 5. Ioannis 28. Iunij 1621. coram bona mem. Rambaldo, prope fin. quam refero d. alleg. 19. nu. 36. & ead. Rota decis. 415. apud Farinac. p. 1. in posthum.

23. Nec posse per æquipollens adimpleri, tenent Nicol. Garc. d. cap. 5. nu. 193. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 21. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 991. Masfobr. in praxi habendi concursum reg. 5. dub. 1. num. 45. in vlt. impress. Rot. coram Gregorio X. V. decis. 441. num. 1. & ibi Beltramin. num. 9. & in d. Leodien. Canonicius.

24. Et habere locum etiam in resignationibus factis coram Papa, post Nicol. Garc. d. cap. 5. nu. 193. firmavit Rot. in d. Leodien. Canonicius vers. non obstat quod Concilium.

25. Et prohibere resignationes voluntarias, sed non priuationes, referunt decifum Nicol. Garc. d. c. 5. n. 220. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 24. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 45.

26. Et beneficium in sacris constitutum non posse vilo modo beneficium resignare, nisi aliunde habeat vnde se commodè sustentare valeat, fanciuit etiam Pius V. Constituit. 5. Incip. Quanta, Kal. Aprilis 1568. quæ licet loquatur de resignationibus factis coram Ordinario, habere tamen locum etiam in Curia, tradunt Flamin. Paris. de resignat. lib. 3. q. 14. num. 3. & lib. 5. quæst. vlt. num. 176. Nicol. Garc. d. c. 5. num. 198. Aloyf. Ricc. d. resolut. 272. in fine. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 40.

27. Renunciationem beneficij, ad cuius titulum quis facris fuit ordinatus, factam etiam cū pensione sufficienti ad congruam sustentationem, non valet nisi facta mentione quod ad illius titulum fuit promotus, resoluunt addito ad Nauarr. consil. 4. de renunciat. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 219. Stephan. Gratian. discept. forensium cap. 991. num. 2. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 42. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 2. cap. 2. quæst. 23. in fine. Rot. in d. Leodien. Canonicius vers. nec obstat quod dictum S. Concilium, Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 4.

Contra Nauarr. consil. 23. de prebend. in antiq. aliàs consil. 3. de renunciat. in nouis. Sayr. in floribus decis. sub d. tit. de prebend. decis. 23. Campan. d. rubr. 8. cap. 6. num. 6. existimantes resignationem promoti ad sacros Ordines ad titulu beneficij, quod ipse postea referata pensione sufficienti ad eius instum renuntiauit, nulla facta mentione quod ad titulum illius beneficij ordinatus esset, non obstante hoc decreto, in foro conscientie, & etiam exteriori validam esse.

28. Permutationem beneficij, non facta mentione quod ad illius titulum fuit permutans facris initiatus, nullam esse, ac proinde dispositionem Concilij in presenti in ea locum habere, tenent Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 5. §. 10. à num. 43. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 218. Stephan. Gratian. d. cap. 159. num. 3.

29. Sed tutum esse in conscientia illum, qui beneficium, ad cuius titulum erat promotus, resignauit, & aliud ex causa permutationis obtinuit, tacente in resignatione quod erat promotus ad titulum primi beneficij, dummodo secundum beneficium sit æquiualens, referunt decifum Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 31. Stephan. Gratian. in addit. ad d. cap. 189. num. 3. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 44.

Immo in vtroque foro validam esse huiusmodi permutationem, tacita promotione ad illius titulum facta, quando permutans consequitur valide possessionem pa-

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

cificam alicuius beneficij sufficientis ad congruam, & non permutatur beneficium pingue cum tenui, & minus sufficienti ad victum, resoluunt Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 4. vers. secundo excipitur. Campan. d. rubr. 8. cap. 6. nu. 5. Rot. in Mutinen. Canonicius 4. Decembris 1609. coram Gregorio XV. decis. 441. nu. 3. in collectis per Beltramin. refert Masfobr. in praxi habendi concursum regis. 5. dub. 1. num. 45. secundum Roman. impress.

30. Iurantem resignare beneficium, ad cuius titulum fuit promotus, vel procuratorem constitutum ad resignandum non reuocare, penitentia imposita absoluedum esse ne resignet, & vt procuratorem possit reuocare, referunt decifum Flamin. Paris. d. q. 6. m. 43. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 232. in 1. & 2. declar. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 29. Azor. in sit. moral. p. 2. li. 7. cap. 25. q. 6. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. sub num. 4. Campan. d. c. 6. num. 4. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fore eccles. resolut. 272. num. 2. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 46. Marchin. d. p. 6. cap. 6. diff. 7. num. 39.

31. Constitutum in minoribus Ordinibus nõ legari dispositione huius cap. immo posse beneficium resignare, etiam si nõ habeat aliunde quo viuere possit, tenent Flamin. d. quæst. 6. num. 178. Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 15. num. vlt. Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 20. quæst. 7. Ceual. commun. contra communes, quæst. 561. num. 26. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 159. à num. 9. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 203. Paul. Comitol. resp. moral. li. 6. q. 34. num. 4. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 4. vers. postremo. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 49.

32. Habere locum contenta in hoc decreto, etiam si beneficia essent iriopatrimonata, asserit decifum Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 196.

33. Neque ea resignatio admittatur, &c.] Pœnam contra resignantes beneficia, contra formam huius cap. & contra talem resignationem admittentes imponere Pium V. in d. constituit. incip. Quanta Ecclesia Dei, sub dat. Kalend. Aprilis 1568. asserunt Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 5. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 228. in 4. declar. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 27.

34. Ordinarium, qui admiserit resignationem factam ab aliquo Prebysytero, qui nihil aliud præter id beneficium habebat, vnde commodè se sustentare posset, teneri eum alere, nec posse eidem beneficium resignatum restituere, sed in eo institui debere illum, qui præsentatus fuerat à patrono, decifum referunt Nicol. Garc. d. cap. 5. nu. 228. in 3. declar. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 26. & addit. ex alijs Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 2. cap. 2. quæst. 23. prope fin. si beneficium erat libera collationis, ad Romanum Pontificem, eius collationem spectare.

35. Patrimonium verò, &c.] Vide Nauarr. consil. 14. num. 2. de tempor. ordinat. in nouis, Vgolin. de officio Episcopi cap. 16. §. 9. num. 3. Campan. in diuersis iuris canon. rubr. 8. cap. 2. num. 1. Lotter. de re benef. lib. 1. quæst. 2. num. 32. Bonacina d. disp. 3. q. 1. puncto 9. num. 14. incipit de officio, & post Episcopi p. 2. alleg. 19. à num. 51.

36. Patrimonium super re immobili constitui debere, resoluunt Nauarr. consil. 34. de tempor. ordin. in nouis. Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 4. quæst. 7. Vgolin. d. cap. 26. §. 10. num. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. decis. 315. in 1. edit. aliàs resolut. 273. in 2. edit. Illustriss. D. meus Roder à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 11. dist. 70. Ego ipse d. alleg. 19. nu. 55.

Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, licet in rebus immobilibus esse debeat, & non in mobilibus, non tamen ob id incurri pœnam si quis ordinetur ad patrimonium in mobilibus, curare tamen debere sic ordinatum, vt quantum titulus ille honorum mobilium in bona immobilia ad mentem Concilij Trident. conuertatur, resoluunt Nauarr. d. conf. 34. Sayr. in floribus decis. sub tit. de tempor. ordinat. decis. 31.

37. Patrimonium, ad cuius titulum ordinandus promoueri debet, est res certa fructifera, de qua ipse disponere valeat, & ideo nec ob penuriam Sacerdotum ad sacros Ordines promouendi sunt, qui super alienis bonis asservationem habent victus, & aliarum rerum necessariarum cū cautione certa sine alio titulo beneficij, vel patrimonij, ita refert decifum Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 96.

38. Patrimonij quantitas ad quod quis promoueri possit, non taxatur, sed remittitur ad terminos Concilij,

L ita

- ita resolutum asserit Nicol. Garc. *dict. p. 5. num. 113.*
39. Patrimonij examen pertinet ad Episcopum priuatim quoad alios, vt per Sel. in *selectis canon. cap. 3. num. 1.* vbi refert decifum in *Placentina 16. Martij 1630.*
40. Patrimonia pro clericis ad sacros Ordines promouendis potest constitui super annuis perpetuis censibus, cum cautione quod si census redimerentur, pecunia ex iudicis decreto apud idoneas personas deponatur ad effectum inuestiendi, Aldan. in *compendio canonice. resol. lib. 1. tit. 10. num. 3.* vbi attestatur sic fuisse decifum *sub die 2. Junij 1629.*
41. Patrimonium donatum per parentes ea conditione vt filius vsumfructum habeat interim dum beneficium aliquod, aut bona alia ad eius congruam sustentationem sufficientia acquirat, est sufficiens, & ad illius titulum potest ordinari, Sel. *cap. 3. num. 2.* vbi dicit ita fuisse resolutum à S. Congreg. Episcop. & Regul. in *Eugubina 22. Maij 1590.*
42. Donationis ad titulum potest quis ordinari, si ita Episcopus iudicauerit assumendum pro necessitate, vel utilitate Ecclesiarum, etsi donatio est realiter vera, & non ficta, quæ deinceps alienari non possit absque Episcopi licentia, vel si aliunde habeat vnde viuere possit, refert decifum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 79.* Narbona *d. l. 35. gloss. 1. num. 9.* & resolunt Vgolin. *d. cap. 26. §. 9. num. 3.* Moscon. *de malef. milit. Eccles. lib. 1. p. 2. cap. 1. pag. 380.* Azor. in *lit. mor. p. 2. lib. 3. cap. 4. quæst. 1.*
43. Donatione facta, & secuta traditione bonorum donatorum pro patrimonio ad suscipiendos Ordines sacros, si clericus moriatur ante susceptos Ordines, non obstat decretum in presenti quoniam donans recuperet eadem bona si attentio iure communi restituenda forent, Sel. *d. cap. 3. numero 3.* vbi ait ita fuisse resolutum in *Murinen. 11. Junij 1631.*
44. Clericus absentibus, qui Ecclesijs necessitatem habentibus subuenire, aut utilitatem aliquam asserere non possunt, dimissorias concedere potest Episcopus vt ad patrimonium, vel pensionis ecclesiasticæ titulum ordinentur, refert decifum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 76.*
45. Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patrimonio sibi assignato à patre in bonis, quæ sunt directi domini, Ecclesiæ, & de quibus soluitur quædam rata fructuum in recognitionem, quatenus vtile dominium bonorum per patrem assignandorum filio legitime transferri valeat, & ad illius vitam honestè sustentandam dicta bona sufficiant, Aldan. *d. tit. 3. num. 4.* vbi dicit ita fuisse resolutum in *Lucana 7. Septembris 1630.*
46. Ad titulum bonorum immobilium, & annuorum reddituum sibi donatorum potest quis ad sacros Ordines promoueri, si tamen Episcopus iudicauerit eum assumendum pro necessitate suarum Ecclesiarum, donationesque huiusmodi bene, & absque vlla fraude in forma valida fiant, ac bona, & redditus donati huic promouendo sufficiant ad vitam honestè sustentandam, & nullo modo possint alienari absque licentia Episcopi, donec ille beneficium sufficiens adipiscatur, vel aliunde habeat vnde commodè viuere possit, referunt decifum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 79.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. num. 5.* Campan. *d. rubr. 8. cap. 4. nu. 3.* Ego ipse *d. alleg. 19. num. 56.*
47. Sufficienti titulo beneficii si quis careret, haberet tamen tantundem patrimonij, quod beneficio adiunctum sufficientem constitueret titulum, permittendum illi est ad sacros Ordines promoueri, vt per Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verb. dimissoria, vers. 2.* Prosper de Augustino in *adit. ad Quarant. in summa Bullarj, verb. Ordo, versic. circa 2.* Vgolin. *d. cap. 26. §. 3. in fine, & §. 8. num. 2.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. num. 16. in fine.* Ego ipse *d. allegat. 19. num. 14.*
48. Ordinari nullus potest in Sacris si cum beneficio, aut patrimonio insufficienti iungantur pitantia, elemosynæ, annuatim, confraternitates, & alia emolumenta, quæ ex celebratione Missarum in exercitio sacrorum Ordinum percipiunt, & lucrari possunt, quæ omnia ad victum honestè sufficiant. Prout nec etiam promoueri potest si nihil prædictorum, vel minus sufficienter habeat, si Episcopus obliget se suppleturum alimenta, quibus se sustentari possit, ita refert decifum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 126.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. num. 16.* & 17. Narbona *dict. l. 35. gloss. 1. num. 62. tit. 3. libro 1. Recop.*
- Nullus ad sacros Ordines promoueri potest ex industria sua, vel honesto labore, puta quod sit musicus, Magister Grammaticæ, pictor, aut alterius licitæ professionis, ex qua tantum querit quod sit sufficiens ad sustentationem vitæ, ita refert decifum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 126.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. num. 18.* Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in *comment. ad c. 1. num. 13. dist. 70.* Ego ipse *d. alleg. 19. num. 71.*
- Litteraturæ ad titulum non posse quem ordinari quantumcumque sit literis, & gradu insignis, tenent Salzed. *dict. cap. 18. numer. 7.* Fr. Eminent. in *summa tom. 2. cap. 15. numero 15.* Nicol. Garc. *dict. cap. 5. numero 128.* Petr. de Ledesma *dict. cap. 7. ante vlt. conclus.* Marc. Anton. Genouens. in *praxi Archiep. Neapol. cap. 81. num. 2.* Narbona *l. 35. gloss. 1. numero 73. tit. 3. libro 1. Recop.* Ego ipse *d. allegat. 19. numero 72.* Campan. *dict. rubr. 8. cap. 4. numero 6.* Marchin. *d. par. 6. cap. 6. diffic. 5. à numero 36.*
- Contra Henriquez in *summa lib. 10. cap. 17. §. 4. in comment. lit. G. Auila de censur. p. 3. disp. 5. dub. 6. ad fin.* Gonzalez ad *reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 36.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens. cap. 57. num. 30.* existimantes Episcopo fas esse ad sacros Ordines assumere virum litteris insignem, & collegio illustri cooptatum, quamuis titulo carentem, & allegat Cordub. *casu 36.* atque doctos Theologos & Iurisperitos consultos ita respondisse.
- Sed nunquid filius futuræ paternæ hereditatis pretextu regulariter ad Ordines sacros valeat promoueri? vide latè disputantem Narbona *d. l. 35. gloss. 1. nu. 37. cum multis segg. tit. 3. lib. 1. Recopilat.*
- Ob penuriam Sacerdotum quandoque concessum esse ordinari sine beneficio, vel patrimonio, dummodo quis spondeat se necessaria ordinandis subministraturum, refert decifum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 97.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. num. 2.* Campan. *d. rubr. 8. cap. 4. num. 6.* Ego ipse *d. alleg. 19. num. 73.*
- Clausula appolita in constitutione patrimonij, quod solet assignari clericis à consanguineis, videlicet, donec fuerit de beneficio prouisus, non comprehendit officij organitæ, & magistri capellæ, Aldan. *d. tit. 3. num. 5.* vbi testatur sic fuisse decifum *sub die 26. Junij 1521.*
- ¶ *Vel pensionem obtinentes.* Episcopum posse ordinare familiarem suum etià ad titulum pensionis si pro commoditate, vel necessitate suarum Ecclesiarum iudicauerit ordinandum, refert decifum Armendar. in *adit. ad recopil. legum Nauarra lib. 2. tit. 8. do patrimonio cleric. numer. 7. in fine.*
- ¶ *Nisi illi, quos Episcopus iudicauerit assumendos.* Cum hæc verba denotent boni viri arbitrium, hoc est, voluntatem rationi submissam, si fideicommissaria 2. ff. de fideicom. libert. gloss. verb. visum, in cap. 2. de corpore vitæ, Lap. alleg. 60. num. 3. ideo si Episcopus legitime non interponat arbitrium, Deum solummodo iudicem habebit, gloss. verb. relinquatur, in cap. statutum §. accessorium, de rescript. in 6. Calcan. conf. 38. num. 7. ac proinde non dabitur appellatio, quia superior non potest animum, & conscientiam inferioris immutare, Bald. in l. 2. num. 10. vers. sciam tamen, C. de sentent. ex breuic. recit. Cou. *variar. lib. 2. cap. 12. num. 3. vers. & ab eo.*
- Ex quibus nullum posse contra prohibitionem sui Prelati ordinari, aut de illo conueniri, seu ab eo appellari, eo quod illum ordinare nolit, resoluit Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fore. eccles. resol. 587. in 2. edit.* & censuit Rot. in *Elbor. Ordinum 23. Junij 1618. coram bona memor. Remboldo, & 18. Februarij 1619. coram R. D. meo Coccino Decano.*
- ¶ *Pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum.* Episcopus ergo vt possit admittere ordinandum ad titulum patrimonij eius arbitrio iuxta hoc decretum, sufficit vel necessitas, vel utilitas Ecclesiæ, Aldan. *d. tit. 3. num. 6.* vbi testatur ita decifum *sub die 17. Martij 1619.*
- ¶ *Quo eis ad vitam sustentandam, &c.* Quantitatem patrimonij, ad quos quis promoueri potest, non taxari, sed

fed remitti ad terminos Concilij, referunt decisum Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 113. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 12.

58. Et Ordinarij arbitrio relinquendum huiusmodi iudicium, an tale patrimonium sufficiat propter diuersitatem locorum, cum in vno loco sufficiat, quoad alibi non erit sufficiens, tenet Hoied. de incomp. benef. p. 1. cap. 19. num. 33. cum seqq. Menoch. de arbitr. casu 216. num. 12. Iacob. de Graff. d. arbitr. confess. lib. 2. cap. 49. Vgolin. d. cap. 26. §. 12. in princip. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. resolut. 271. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 8. Narbona l. 35. gloss. 1. num. 35. tit. 3. lib. 1. noue Recopil.

59. Et Atque illa deinceps sine licentia Episcopi, &c.] Bona, ad quorum titulum quis est facto Ordine insignitus, prohiberi sine licentia Episcopi alienari, resoluunt Nauarr. consil. 16. antiq. alius consil. 21. in nouis, de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 18. & 60. Henriquez. in sum. lib. 1. c. 37. §. 2. Spin. in speculo testam. gloss. 18. princ. à num. 72. Flaui. Paris. d. lib. 2. q. 6. num. 18. Guttier. pract. lib. 2. q. 65. à num. 10. Cened. ad Decretal. collect. 83. nu. 2. Ceuall. commun. contra communes quest. 527. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 10. num. 13. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 159. num. 2. Vgolin. d. cap. 26. §. 13. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. numer. 181. Campan. in diuers. iuris Canon. rubr. 8. cap. 6. Narbona d. l. 35. gloss. 1. num. 85. cum seqq. Boet. Epo. tom. 4. tit. de iurisdic. eccles. temp. quest. 1. num. 5. Valenz. consil. 32. à num. 1. Ego ipse d. allegat. 19. à num. 75.

60. Alienari, aut extingui, vel remitti, &c.] Immo nec vendi, Campan. d. rubr. 8. cap. 6. num. 7. quem refero d. alleg. 19. num. 78. nec permutari, Gonzal. d. §. 10. num. 35. cum seqq. Stephan. Gratian. d. cap. 159. num. 3. Ego ipse d. alleg. 19. num. 83. Rot. decis. 614. in 1. collect. Farinac. alias p. 4. diuersor. nec hypothecari, Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiepse. Neapol. decis. 212. p. 2. Ego ipse d. alleg. 19. num. 85. nec prescribi tempore ordinario, Melch. Phæbo Lusit. decis. 19. num. 12. tom. 1.

61. Nullatenus possunt.] Vnde alienationem patrimonij, aut extinctionem pensionis subsequentem promotione esse inualidam ipso iure, resoluunt Nauarr. consil. 17. nu. 2. & 4. & consil. 21. n. 2. de tempor. ordinat. in nouis, Flamin. d. q. 6. num. 1. & 35. Campan. d. rubr. 8. cap. 6. num. 8. Ego ipse d. alleg. 19. num. 77. Narbona d. l. 35. gloss. 1. num. 86.

62. Tum ex dictione illa, nullatenus, qua importat nullitatem actus ipso iure, ex multis quos plena manu retuli in tract. de dictionib. vsusq. dict. 226. num. 4. secundum Lugdunen. impress. tum etiam, quia verbum, possunt, negatiue prolatum necessitatem importat, & actum contra gestum omnino reddit nullum, priuatque omni potentia, iuxta gloss. verb. non potest, in cap. non potest, de regul. iuris lib. 6. cum propemodum adductis per me d. tract. dict. 268. num. 3.

63. Donec beneficium ecclesiasticum, &c.] Ergo alienatio, seu renunciatio patrimonij, ad cuius titulum quis Sacris fuit ordinatus, facta sine licentia Episcopi, valida erit, si tunc habet beneficium, seu alias vnde viuere possit, eo quod illud aduerbium, donec, restringit omnia antecedenta, & est temporis limitatiuum, ex adductis per me d. tract. de dictionib. vsusq. dict. 93. num. 3. & propterea sit sensus affirmatiue constituendus, nempe quod ordinatus ad titulum patrimonij, vel beneficij potest sine licentia Ordinarij vendere patrimonium, beneficiumque resignare si habeat vnde viuat, ita concludunt Flamin. d. quest. 6. num. 16. Ceuall. commun. contra commun. q. 527. num. 8. & q. 561. à nu. 22. Stephan. Gratian. d. cap. 159. num. 14. Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 4. quest. 3. D. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad e. 1. num. 26. dist. 70. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. nu. 186. Costa de indic. cap. 1. numer. 49. Narbona dict. l. 35. gloss. 1. num. 89.

Contrarium vero tenet Quintanad. eccles. lib. 3. nu. 72. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. quest. 11. num. 9. Vgolin. d. cap. 26. §. 13. nu. 4. vbi ait Episcopi licentiam necessariam esse ad patrimonium alienandum, vbi quis beneficium ecclesiasticum, aut patrimonium aliud ad victum sufficiens adeptus fuerit, vt ipse Episcopus arbitretur an id, quoad adeptus est, sat sit ad sumptus pertinentes, cum id arbitrari ad ipsum spectet, si enim contingeret pro-

fundere, quod deinceps acquisiuit, Clericus admitteretur ad patrimonium prius habitum; Campan. d. rubr. 8. cap. 6. num. 9. vers. & obuiam, vbi ait duo concurrere debere in patrimonij alienatione, alterum quod alia res subrogetur pro decenti victu, alterum quod Episcopus cognoscat, & comperto ita esse assentiat; subditque explicationem illorum verborum, atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari, posse fieri hoc modo, atque illa deinceps etiam cum licentia Episcopi alienari, &c. vel non possint sine licentia, donec, &c. cum duæ negatiue affirmant, quasi voluerit dicere Concil. vt possint cū licentia quando beneficium ecclesiasticum, &c. nam dictio illa, donec, restringit vsque ad illud tempus; ergo eo elapso permittit, ex text. singulari in l. generaliter. ff. de decurion. refero ego ipse d. alleg. 19. num. 90.

64. Sufficiens.] Quod autem beneficium, vel patrimonium quoad hoc propositum dicatur sufficiens, docer Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. num. 9. Flamin. Paris. d. q. 6. n. 14. & lib. 5. q. 6. num. 155. Vgolin. de censur. c. 61. de irregular. nu. 6. Petr. de Ledefma d. c. 7. concl. 7. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. beneficium, & verb. dimissoria, §. 5. dub. 4. & p. 2. eod. verb. ad fin. Fr. Ludou. Beia respons. casuum conscient. p. 4. casu 26. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 112. cum seqq. Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiep. Neapol. decis. 246. num. 2. p. 2. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. allegat. 35.

65. Antiquorum Canonum poenas super his innouando.] Decretum Concilij in presenti innouare pena suspensionis, de qua in cap. neminem, & in cap. sanctorum 70. dist. & aliam, quam incurrit ordinator providendi de necessarijs illum, quem absque titulo ordinauit, donec ecclesiasticum beneficium consequatur, de qua in cap. cum secundum, de prabend. quando scilicet ordinatus, & ordinator in culpa fuerunt, extituant Nauarr. consil. 14. num. 4. & cons. 46. num. 1. & 3. de tempor. ordin. in nouis, Soar. tomo 5. de censur. disp. 31. sect. 1. post num. 35. Campan. d. rubr. 8. cap. 5. num. 1. Sanchez in opuse. mor. lib. 7. cap. 1. dub. 35. num. 12.

66. Alij vero multo plures putant textum in presenti innouare tantummodo penam suspensionis, de qua in d. cap. neminem, & in d. cap. sanctorum, ex quorum numero sunt Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 15. in princ. Vgolin. de irregul. cap. 61. num. 7. Salzed. d. e. 18. num. 1. Spin. d. gloss. 18. num. 65. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 2. lib. 2. cap. 97. num. 66. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. dimissoria §. 4. & p. 2. eod. verb. §. 6. & verb. irregularitas §. 2. Fr. Emman. in summ. tom. 2. c. 15. num. 1. & 4. Petr. de Ledefma d. cap. 7. concl. 6. diff. 5. & conclus. 9. diff. 2. Flamin. d. lib. 2. quest. 6. num. 18. Luc. Ortiz. in summ. resolut. 10. de suspens. notab. 5. idem Iacob. de Graffijs consil. 14. nu. 14. & 15. de temp. ord. Steph. Fagundez. de quinque Eccles. precept. p. 1. lib. 3. c. 8. sub num. 7. Scortia in Pontific. Constit. epist. 147. theor. 139. Ioan. de la Cruz in direct. Conscient. p. 2. tit. de Sacrament. Ordinis dub. 6. concl. 2. Paul. Comitof. respons. moral. lib. 6. quest. 38. qui omnes aiunt omnino innouari hanc penam, siue quia sublata non erat per d. cap. cum secundum, de prabend. cum ordinatus decepit Episcopum circa titulum suum, siue, quia licet sublata sit, renouata est, & vigori restituta per hoc decretum, quia ipsum simpliciter innouat canoneos antiquos, quorum vnus est d. cap. neminem, & cap. sanctorum.

67. Tertio loco quidam numero, & auctoritate superiores tenent hoc decretum tantum innouare penam d. cap. cum secundum, quæ est solummodo aduersus ordinantem, non vero ordinatum, & sic ordinatum sine titulo non suspensionem, neque aliquam penam incurrere, sed Episcopum cogendum esse illi providere; ita Viuald. in eand. aureo part. 2. de suspens. num. 28. Hentiq. in summ. lib. 13. c. 37. §. 2. Guttier. pract. lib. 2. quest. 65. num. 11. vers. nec opinio Meating. Cened. ad Decretal. collect. 33. num. 2. & 6. ad fin. Auila de censur. part. 3. disput. 5. dub. 5. vers. ex dictis sequitur primo, Nauarr. sibi contrarius cons. 19. num. 2. de temporibus ordinat. Addit ad ipsum Nauarr. cons. 1. quest. 16. in fine, de constitut. Emman. Sa verb. suspensio num. 18. Tolet. in instruct. Sacerd. lib. 1. c. 48. vers. quinta habetur, nu. 6. in fine, & vers. 18. num. 16. Fornar. de Ordine cap. 8. num. 8. Sayr. de censur. lib. 4. cap. 14. numero 16. Sbroz de officio Vicar. libro 1. questione 36. Antonin. Diana moral. resolut. parte 1. tract. 16. miscel. resolut. 5. Marchin. de Sacrament. Ordinis dict. parte 6. cap. 7. L 2 diff. 6.

diffic. 6. à prime. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori Eccles. cap. 8. num. 9. Marc. Anton. Genuens. in praxi Archiepisc. Neapol. cap. 83. num. 5. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 5. §. 10. num. 22. Bonacin. de Sacramento. disp. 8. quæst. unica puncto 5. num. 24. vers. primo. Sanctarel. var. quæst. 49. num. 15. & sic decisum fuisse, testantur Nicol. Garc. d. part. 2. cap. 5. num. 27. & 29. Armendar. d. l. 1. de patrimon. cleric. nu. 19. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. sanctorum nu. 7. dist. 70. Ego ipse d. p. 2. alleg. 20. num. 27.

68. Et quamvis Sixtus V. in sua constit. quam edidit contra clericos malè promotos incip. *Sanctum, & salutare, sub dat. Nonis Januarij 1583.* ordinatorem sine patrimonio à collatione quoruncunque Ordinum, atque etiam ipsius Tonfuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium eo ipso suspensum, atque ab ingressu Ecclesiæ interdictum declarauerit, & promotum ab executione ministerio, & exercitio Ordinum susceptorum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alios superiores perpetuo suspensum pronuntiauerit, attamen quia constitutio hæc nimis rigida multis visa fuit, & scrupulos varios tam promouentibus, quam eis, qui promoti fuerant, ingenerauit, eam postea Clemens VIII. noua quadam Constit. incip. *Romanum Pontif. sub dat. pridie Kal. Martij 1595.* Motu proprio, & ex certa scientia de Apostol. potestatis plenitudine, sua perpetuo valitura constitutione ad terminos sacrorum Canonum, ac Constitutionis Pij Papæ II. incip. *Cum ex sacrorum, sub dat. 15. Kal. Decembris 1401.* & ad dispositionem decretorum S. Concilij Trident. restituit, & reduxit, nec non censuras & pœnas in eadem Sixti constitutione contra quoscumque (præterquam contra simoniacè ordinantes, & ordinatos infictas, quas voluit in suo robore permanere) voluerit, & aboleuit. Ita Soar tom. 5. de censur. disp. vltim. sect. 3. num. 41. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. quæst. 20. art. 13. Sayr. d. l. 4. cap. 17. post num. 37. Fornar. d. cap. 8. num. 9. vers. nec etiam. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 15. num. 128. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 6. g. 37. Sanctarel. var. resol. quæst. 49. n. 22. & 23. Illustriss. D.

Roder. à Cunha in comment. ad c. 2. num. 8. dist. 70.

69. Vnde ordinatum ad titulum patrimonij, qui post ordinationem illud retrodonat, seu renunciat, vel alienat, quamuis peccet mortaliter, quia facit contra prohibitionem Concilij, & sic castigari possit per Episcopum, non incurere tamen vllam suspensionem, inferunt Nauarr. in man. cap. 27. num. 158. vers. 2. & cons. 22. Ne temporibus ordin. in nouis, quod deest in antiq. Sayr. in floribus decis. sub eodem tit. decis. 60. Salzed. d. c. 18. num. 13. Gutier. d. g. 65. num. 10. Sayr. d. lib. 4. cap. 15. num. 23. ad fin. Ceuall. g. 527. num. 9. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. nu. 165. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 159. num. 16. & 17. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 32. num. 72. vers. porro. Ego ipse d. alleg. 20. num. 32.

70. An & quando ordinantes sine titulo, vel cum insufficienti, teneantur de sufficienti prouidere ordinatis, dixi late d. part. 2. alleg. 20. à princip. usque ad num. 23.

70. Sed an donans fraudulenter, vel fictè promittens patrimonium, deprehensa fraude, & constituto quòd promissio patrimonij fuit ficta, & donatio tantum verbalis, puniatur per sententiam iudicis amissione patrimonij? Puniri propter fraudem commissam contra Ecclesiam, resoluunt Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 15. num. 7. Petr. de Ledesma d. c. 7. conclus. 6. diffinit. 5. Auila de censur. part. 3. disp. 5. dub. 5. vers. tertio conclusio. Nicol. Garc. d. part. 2. cap. 5. num. 152. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 32. num. 8. ad med. quos refert & sequitur Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 23. dist. 70.

71. Vtrum donatio pro suscipiendis Ordinibus filio simpliciter facta conferri debeat, seu imputari in legitimam? vide mentum d. part. 2. allegat. 19. num. 64. addo Narbona d. lib. 35. gloss. 1. num. 11. cum segg.

72. Ordinatum in subdiaconum ad titulum patrimonij ipsi à patre assignati, si postea habuit notitiam prioris obligationis dicti patrimonij, non incurere pœnas huius decreti, quia ab initio fuit in bona fide, tenet Sel. dist. cap. 3. num. 17. vbi attestatur sic fuisse decisum sub die 26. Iunij 1621.

Tertia pars quoruncunque prouentuum, & obuentionum, tam dignitatum, quam Canonicatum, personatum, &c. conuertenda est in distributiones quotidianas, vbi ea sunt ita tenues, vt negligantur, diuidanturque solis interessentibus. Salua consuetudine, per quam non inferuientes recipiunt minus tertia saltem parte. Contumaces vlteriùs puniendi.

C A P V T III.

- 1 Doctores de materia huius cap. agentes.
- 2 Distributiones quotidianæ introductæ sunt fauore cultus diuini.
- 3 Decretum hoc locum non habet extra Ecclesiam cathedralem, vel collegiatam.
- 4 Distributiones vbi essent sufficientes, & tolerabiles, detrabi non potest tertia pars eis applicanda.
- 5 Verisimilitudo quòd distributiones negligantur quomodo habenda.
- 6 Pars tertia deducenda est de fructibus secundùm valorem currentem.
- 7 Partis tertiæ deductio faciendæ est deductis oneribus, & sic pensionibus.
- 8 Licentia causa studiorum non excusat ab amissione tertiæ partis fructuum, &c.
- 9 Pars tertia detrabenda est ex omnibus dignitatibus quamuis de iure patronatus sint.
- 10 Dignitates non veniunt sub detractioe tertiæ par-

tis quæ nullas habent distributiones quotidianas quamuis habeant locum in choro.

- 11 Partis tertiæ deductio faciendæ est ex illis dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius choro sedem habent.
- 12 Duobus remedijs vti non potest Episcopus.
- 13 Decreti istius dispositio habet locum contra omnes Capellanos, & obruentes dignitates.
- 14 Distributiones quotidianæ singulis horis canonicis, & Missæ conuentuali assignari debent.
- 15 Distributiones, quæ acceptæ fuerunt in tertia parte fructuum, assignari debent omnibus horis canonicis.
- 16 Canonicus legitime absens non tenetur de suo soluere pro Missis conuentualibus.
- 17 Portio distributionum Canonicorum absentium interessentibus accrescit.
- 18 Detractio tertiæ partis fit de necessitate quando sunt nullæ distributiones.

a Intra sess. 32. de reformat. cap. 3.

Cum beneficia ad diuinum cultum, atque Ecclesiastica munia obeunda sint constituta, ne qua in parte minuatur diuinus cultus, sed ei debitum omnibus in rebus obsequium præstetur, statuit sancta Synodus, & in Ecclesiis, tam cathedralibus, quam collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quotidianæ, & vel ita tenues, & vt verisimiliter negligantur, e tertiã partem fructuum, & quorum